29/04/2024

Αρχή της Μεγάλης Εβδομάδος στον Ι. Ν. Αγίου Αλεξάνδρου Αλεξανδρείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Κυριακής των Βαΐων, 28ης Απριλίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετέβη στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλεξάνδρου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας, όπου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στο τέλος της Ακολουθίας βγήκε αναμνηστική φωτογραφία με τους Ιερόπαιδες της ενορίας, ενώ κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὑμᾶς μου τότε μαθητάς πάντες γνώσονται, εἰ τάς ἐμάς ἐντολάς τηρήσητε».

Μέ τήν ἀποψινή Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, τή σεπτή μορφή τοῦ ὁποίου λιτανεύσαμε πρίν ἀπό λίγο, εἰσήλθαμε στήν Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου μας. Εἰσήλθαμε ὅμως ὄχι ὡς ἀδιά-φοροι περαστικοί ἤ ἔστω ὡς θεατές τῶν μεγάλων γεγονότων πού θά μᾶς ὑπενθυμίσει ἡ Ἐκκλησία μας ὅλες αὐτές τίς

ἡμέρες μέ τούς ὕμνους καί τά ἀναγνώσματά της, ἀλλά γιά νά συμπορευθοῦμε μέ τόν Χριστό σ᾽ αὐτή τή δύσκολη καί ἐπώ-δυνη πορεία του πρός τό Πάθος, τήν ὁποία ἐκου-σίως ἀνέλαβε καί βάδισε γιά χάρη τῆς δικῆς μας σω-τηρίας.

Ὁ Χριστός ἐνανθρώπησε ἀπό ἀγά-πη γιά τούς ἀνθρώπους καί γιά τόν κάθε ἕνα μας προσωπικά. Καί ὄχι μόνο ἦλθε ὡς ἄνθρωπος στή γῆ, ἀλλά ἐπέλεξε καί νά ὑπομείνει τόν πιό ὀδυνηρό θάνατο, προκειμένου νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφεση τῶν ἁμαρ-τιῶν μας, καί ἀκόμη περισσό-τερο νά μᾶς χαρίσει ὅλα ὅσα στε-ρηθήκαμε ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, πού εἶχε ὡς συνέπεια τήν ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τόν κῆπο τῆς Ἐδέμ πού εἶχε δημιουργήσει γιά μᾶς.

Ἄν ὅμως ὁ Κύριός μας ἔκανε αὐτή τή μεγάλη θυσία γιά χάρη μας, περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά δείξουμε ὅτι θέλουμε νά ἀποδεχθοῦμε αὐτό πού μᾶς χαρίζει, θέλουμε τή σωτηρία πού μᾶς προσφέρει, θέλουμε νά εἴμαστε πράγματι κοντά του, γιά νά ἀπολαύσουμε ὅλα ὅσα ἑτοίμασε γιά ἐμᾶς.

Καί δέν ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός κάτι βαρύ καί ἐπίπονο. Μᾶς ζητᾶ μόνο νά τηροῦμε τίς ἐντολές του, γιατί, ὅπως ἡ παράβαση τῆς ἐντο-λῆς ἀπό τούς πρωτοπλάστους, τούς ἐκδίωξε ἀπό τόν παράδεισο, ἔτσι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του μᾶς ἐπα-να-φέρει στή θέση ἀπό τήν ὁποία ἐκπέσαμε καί σέ ἀκόμη καλύτερη, γιατί μᾶς ἀναδεικνύει τέκνα Θεοῦ καί κληρονόμους τῆς βασιλείας του. Μᾶς καθιστᾶ ναούς Θεοῦ ζῶντος καί μᾶς ἀξιώνει νά ζοῦμε ἀπό αὐτή τή ζωή μέσα στήν παρου-σία του.

Γιατί ὅμως δίδει ὁ Χριστός τόσο μεγάλη ἀξία στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του, ὥστε νά τήν θεωρεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεση ἀλλά καί χαρακτηριστικό γνώρισμα ὅσων θέλουν νά εἶναι μαθητές του, ὅπως ἀκούσαμε προηγουμένως νά λέγει ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ὁ ἱερός ὑμνογράφος; Τότε, λέει, ὅλοι θά καταλάβουν ὅτι εἶστε μαθητές μου, ὅταν τηρεῖτε τίς ἐντολές μου.

Δίδει, λοιπόν, αὐτή τήν ἀξία καί τή σημασία στήν τήρηση τῶν ἐντο-λῶν του, γιατί κατά πρῶτο λόγο εἶναι κάτι τό ὁποῖο μποροῦμε νά τοῦ προσφέρουμε ὅλοι. Εἴτε εἴμεθα μικροί εἴτε μεγάλοι, εἴτε ἄνδρες εἴτε γυναῖκες, εἴτε κληρικοί καί μο-ναχοί εἴτε λαϊκοί, εἴτε πλούσιοι εἴτε ὄχι. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως μπο-ροῦ-με νά ἀγωνιζόμεθα καί νά προ-σπαθοῦμε νά τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Δίδει αὐτή τή σημασία στήν τή-ρηση τῶν ἐντολῶν του, γιατί μᾶς τίς ἔδωσε ὄχι γιά νά περιορίσει τήν ἐλευθερία μας ἤ νά δεσμεύσει τή ζωή μας, ἀλλά γιατί ἐφαρμόζοντάς τες μποροῦμε νά βαδίσουμε τόν δρόμο πού μᾶς ὁδηγεῖ πρός Ἐκεῖ-νον καί δέν θά κινδυνεύουμε νά παρασυρθοῦμε καί νά χαθοῦμε σέ ἄλλους δρόμους καί νά ὑποδου-λωθοῦμε στήν ἁμαρτία.

Δίδει ὅμως τή σημασία αὐτή στήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του καί γιά ἕναν τρίτο λόγο, γιατί τηρώντας τίς ἐντολές του ἀποδεικνύουμε τήν ἀγάπη μας πρός Ἐκεῖνον πού θυ-σιά-σθηκε γιά ἐμᾶς. Ὅπως κάθε ἄνθρωπο πού ἀγαποῦμε καί θέ-λου-με νά βρισκόμαστε κοντά του, φρο-ντίζουμε νά τόν ἀκοῦμε καί νά ἀκο-λουθοῦμε τίς συμβουλές του καί τίς ὁδηγίες του, γιατί πιστεύ-ουμε ὅτι προέρχονται ἀπό ἀγάπη καί θά μᾶς βοηθήσουν, τό ἴδιο καί μάλιστα πολύ περισσότερο, θά πρέ-πει νά κάνουμε γιά τόν Χριστό καί τίς ἐντολές του.

Ὁ Κύριός μας μᾶς ἔδωσε τίς ἐντο-λές του γιά νά ξέρουμε τί θέλει ἀπό ἐμᾶς, γιά νά ξέρουμε πῶς βάδισε Ἐκεῖνος στή ζωή του καί πῶς ἔδει-ξε καί σέ μᾶς νά ζοῦμε. Καί πρέπει νά τίς ἀκολουθοῦμε, γιατί διαφο-ρε-τικά εἶναι σάν νά τόν ἀγνοοῦμε καί νά ἀδιαφοροῦμε γι᾽ Αὐτόν.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοιπόν τόν ἑαυτό μας καί ἄς δοῦμε, ἐάν ἐμεῖς δια-θέ-τουμε αὐτό τό χαρακτηριστικό γνώρισμα πού ὁρίζει ὁ Χριστός γιά ὅσους θέλουν νά εἶναι μαθητές του. Ἰδιαιτέρως αὐτές τίς ἡμέρες πού θά τόν δοῦμε νά πάσχει καί νά σταυ-ρώ-νεται γιά μᾶς. Ἄς σκεφθοῦμε πόσο ὑποκριτικό καί λυπηρό εἶναι νά ἀσπαζόμεθα τήν εἰκόνα τοῦ Νυμ-φίου, νά προσκυνοῦμε τόν Σταυ-ρό του καί ὅμως ἡ ζωή μας νά εἶναι ἐντελῶς διαφορετική ἀπό αὐτή πού θέλει ὁ Χριστός νά εἶναι. Νά τόν προσκυνοῦμε, ἀλλά στήν πραγματικότητα νά τόν ἀγνοοῦμε καί νά τόν προσβάλλουμε μέ τή συμ-περιφορά μας καί μέ τή ζωή μας.

Ἄς ἐλέγξουμε τή ζωή μας, ἄς ζη-τήσουμε τήν ἄφεση γιά τίς παρα-κο-ές μας καί ἄς προσπαθοῦμε στό ἑξῆς νά ζοῦμε ὅπως μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός, τηρώντας τίς ἐντολές του.

Ἐκεῖνος προσέφερε τή ζωή του γιά μᾶς, ἐμεῖς ἄς τοῦ προσφέρουμε τουλάχιστον τήν ὑπακοή μας, γιά νά εἴμαστε ὡς ἀληθινοί μαθητές του πάντοτε κοντά του.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© Kosmas Karagiannis IMBNK